

ΤΩΝ ΑΓΓΕΛΙΩΝ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

1837.

12 Οκτωβρίου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΦΧΟΜΕΝΩΝ.

Αηλοποιήσεις. 1) του εν Ηρακλείω Ελληνικού υποπροξενείου. — 2) του κλητήρος των εν Αθήναις πρωτοδικών. — Αποφάσις ποινική του σιαστικού του εν Χαλκίδι δικαστηρίου των πλημμελειοδικών. — Αίτησις περί διαζεύσεως της Μαρίας θυγατρὸς του ποτῆ Ιωάννου Βελισσαρίου, καὶ συζύγου της Κωστή Α. Ρατάκη. — Περιλήψεις ἀναφορᾶς Οὐρανίτζας Παπακωνσταντινίτζα; κατὰ τὸ συζύγου της Σίμου Ἀλβανὸυ περί διαζεύσεως. — Πρόσκλησις τοῦ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἀποστόλου Γιανναρῆ προσωρινὸυ συνδίκου.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

(Αριθ. ἐγγράφ. 49).

(Αριθ. Πρωτοκόλ. 48)

1) (Πλ. 344).

Τὸ ἐν Ἡρακλείω Ἑλληνικὸν Ὑποπροξενεῖον
Δηλοποιεῖ, ὅτι

Θέλει ἐκτεθῆ πρὸς ἐξῆς ἐπὶ δημοπρασίας διὰ χρεὸς θαλασσοδανείου τὸ ἐν τῷ λιμένι τούτῳ προσωρισμένον Ἑλληνικομπορικὸν πλοῖον βρέικιον «ὁ Λεωσθένης» τῶν Ἑλληνικῶν 80 26/94, ὑπ' ἀριθ. 57 τοῦ λιμένος Θήρας, ἀνήκον κατὰ τὸ ὅλον εἰς τὸν πλοίαρχον αὐτοῦ Γεώργιον Καδεμένον.

Προσκαλοῦνται κατὰ συνέπειαν ὅσοι ἤθελαν ἔχει δικαίωμα, ἢ ἀπαιτήσεις ἐπὶ τοῦ ρηθέντος πλοίου νὰ παρουσιάσωσιν εἰς τὸ ὑποπροξενεῖον τοῦτο τοὺς τίτλους των εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ νομίμων ἐπιτρόπων των ἐν τάξει ἐντὸς μηνῶν δύο ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παραύσης διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελίων παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας ταύτης θέλει γίνεαι ἡ διανομὴ τοῦ ἐκκαθαρισθησομένου ποσοῦ εἰς τοὺς μέχρι τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀναγνωσθέντας θαλασσοδανειστάς ἢ ἄλλως ἀπαιτήσεις νομίμους ἔχοντας.

Ἐν Ἡρακλείῳ τῆν 5 Ἀυγούστου 1837.

Ὁ ὑποπρόξενος τῆς Ἑλλάδος Α. ΒΑΦΕΙΑΔΗΣ.

(Αριθ. πρωτοκόλ. 495) 2)

Κοινοποιήσις πλειστηριασμοῦ.

Δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1370 ἀποφάσεως τοῦ ἐν Αθήναις δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν καὶ τῆς πρὸς ἐμὲ πληρεξουσιότητα τοῦ διαδίκου Δήμου Ἀθανασίου, ἐπιτίθεται εἰς πλειστηριασμὸν ἢ παραπόδας εἰς τὴν ἐκθεσθῆσιν περιγραφομένη ζυλεῖα τοῦ Ἀποστόλου Ἰγγλέση, σιν περιγραφομένη ζυλεῖα τοῦ Ἀποστόλου Ἰγγλέση, ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Αθηνῶν Κ. Πιττάρη τῆν ἐπερχομένην κυριακὴν 17 τοῦ παρόντος περὶ τὴν 10 ὥραν π. μ. ὁ δὲ πλειστηριασμὸς αὗτος; θέλει γινῆ κάτω-

θεν τοῦ καταστήματος τοῦ ρηθέντος συμβολαιογράφου ὁδὸς Ἀΐλου; καὶ θέλει κατακυρωθῆ εἰς τὸν πλειοδοτήσαντα κατὰ τὸν νόμον.

Ἐκθεσις συντηρητικῆς κατασχέσεως.

Σήμερον τὴν 26 Φεβρ. τοῦ χιλιοσῶ ὀκτακοσῶ τριακοσῶ ἐξῆδμου ἔτους, ἡμέραν παρασκευῆν, ὥραν ἐνάτην π. μ. ὁ ὑποφανόμενος κλητὴρ τοῦ ἀκροατηρίου τῶν ἐν Αθήναις πρωτοδικῶν, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 89 πράξεως τοῦ Κυρίου προέδρου τῶν ἐν Αθήναις πρωτοδικῶν, ὑπὸ χρονολογίαν 25 Φεβρουαρίου τοῦ τ. ε. καὶ δυνάμει τῆς πρὸς ἐμὲ πληρεξουσιότητας, ἀφοῦ παρελαβὸν τοὺς ἀπὸ τῶν προσωπογεγραμμένους καὶ ὡς ἐκτιμητὰς ἐμπερευομένους τὴν αὐτὴν τέχνην δηλ. ζυλοπώλας Κυρίου Ἀγγελῆ Κῶστα Τζόρτζην, Γιάννην Περστίερην, καὶ Νικόλαον Παναγιωτόπουλον, μετέβην εἰς τὸ ἐμπορικὸν μαγαζεῖον ἤτοι ζυλοπωλεῖον (κερεσετεζιδικὸν) καὶ ἐνήργησα συντηρητικὴν κατάσχεσιν ἐπὶ τῆς ζυλείας τοῦ Α. Ἰγγλέση ὡς ἀκολούθως. α. Ἐπὶ διακοσίων κωλῶν μεμάλων καστανιτικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκτιμηθεῖσαι παρὰ τῶν ἄνω ἐκτιμητῶν, διὰ δραχ. 1 καὶ λεπτ. 80/100 ἑκάστη, φέρουν δραχμὰς 360. β. Ἐπὶ ἑκατὸν κωλῶν ὁμοίως καστανιτικῶν, αἱ ὁποῖαι ἐκτιμηθεῖσαι παρὰ τῶν ἰδίων διὰ δραχ. 1 καὶ λεπ. 53/100 ἑκάστη, φέρουν δρ. 150. τετρακόσια πύκνικα μικρά, τὰ ὁποῖα ἐκτιμήθησαν παρὰ τῶν ἰδίων ἐκτιμητῶν διὰ λεπτὰ 50/100 ἑκάστον, φέρουν δραχ. 200. πατερὰ πύκνικα 400, τὰ ὁποῖα ἐκτιμήθησαν διὰ δραχ. 560 καὶ ἔχουν μάκρος πῆχεις ἕξ καὶ ἥμισυ ἑκαστον. πενήκοντα σορτιμέντα τασόλαις Βενέτικαίς, αἱ ὁποῖαι ἐκτιμήθησαν ἑκαστον σορτιμέντο διὰ δρ. 8, ἥτοι ὀκτὼ φέρουν δρ. 400. χίλια σκουρέτα, τὰ ὁποῖα ἐκτιμήθησαν παρὰ τῶν ἰδίων πρὸς λεπτὰ 33 ἑκαστον, φέρουν δραχ. 330.

Τὰ κατασχθέντα ἔμειναν εἰς χεῖρας τοῦ Ἀποστόλου Ἰγγλέση, ἥτοι εἰς τὸν τόπον ὅπου ἐκατασχέθησαν. ἢ δὲ

κατάσχεσις αὐτῆ ἐνηργήθη διὰ δραχμὰς δύο χιλιάδας ἀριθ. 2000 κατὰ τὴν ἐννοίαν τῆς πράξεως τοῦ Κυρίου προέδρου.

Ἐπὶ τούτοις ἐγένετο ἡ παρούσα ἔκθεσις, ἥτις καὶ ὑπεγράφη παρὰ τῶν προσλαμβανομένων καὶ ὡς ἐκτιμητῶν τιμῶν μαρτύρων καὶ τοῦ ἐνεργούντος τὴν κατάσχεσιν, ὁ δὲ Α. Ἰγγλέσης παρευρεθεὶς εἰς τὸν καιρὸν τῆς κατασχέσεως ἀνεχώρησεν.

Ὁ ἐνεργῶν τὴν κατάσχεσιν Δῆμος Ἀθηναῖος.

Οἱ μάρτυρες καὶ ὡς ἐκτιμηταί, Α. Κῶστα Τζορτζής, Ἰωάννης Περιτιέρης, Νικόλαος Παναγιωτόπουλος.

Ὁ κλητὴρ Α. Κοζκιδίνος.

Ἡ Παρούσα κρινοποίησις θέλει δημοσιευθῆ ἀπαξ διὰ τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιωῶν, θέλει τοιχοκολληθῆ εἰς τὴν κατοικίαν τοῦ ὀφειλέτου Α. Ἰγγλέση, καὶ εἰς τὴν καθέδραν τοῦ δικαστηρίου τῶν πρωτοδικῶν, ἥτοι εἰς τὴν θύραν τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 6 Φεβρουαρίου 1837.

Ὁ κλητὴρ Α. Γαϊτάνος.

ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΠΟΙΝΙΚΗ ΟΥΣΙΑΣΤΙΚΗ.

(Ἀριθ. ἐγγράφ. 53).

(Ἀριθ. πρωτ. 477).

Τὸ ἐν Χαλκίδι δικαστήριον τῶν πλημμελειοδικῶν.

Συγκείμενον ὑπὸ τῶν δικαστῶν Γεωργίου Πραντοῦνα προεδρεύοντος, ἐν ἀπουσίᾳ τοῦ προέδρου Ἀνδρέα Βούλγαρη, Γρηγορίου Νικητάδου, Δημητρίου Παπάγου, Ἰωάννου Λεκάτου ἀνακριτοῦ, καὶ κωλυμένων τῶν παρέδρων Μιθραίου Πετρίτζη, καὶ Ἀποστόλου Βρατσάση, Κωνσταντίνου Συμόνοβιχ παρέδρου, παρόντος τοῦ ἀντεισαγγελέως Κωνσταντίνου Φαρμακοπούλου, καὶ τοῦ γραμματέως Παναγιώτου Σπηλιάδου.

Συνελθὼν εἰς δημοσίαν συνεδρίαν τὴν δεκάτην τρίτην Σεπτεμβρίου 1837, ἵνα δικάσῃ τοὺς μὴ ἐμφανισθέντας Γεώργιον Ἀνδρουλακάκη καὶ Ἀνδρέαν Μαγκλαβέραν, κατηγορουμένους ἐπὶ ἀποπειρᾷ διὰ βίας δραπετεύσεως ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς τῶν καταδικῶν.

Ἐν τῇ ἐνταῦθα φυλακῇ τῶν καταδικῶν, εὐρισκομένων τῶν διαληφθέντων, ἀνεκαλύφθη κατὰ τὰς ἀρχὰς Νοεμβρίου 1836, ὅτι ἐτεχορύττετο ἡ φυλακὴ αὐτῆ, καὶ γενομένης αὐτοψίας παρὰ τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ πλημμελειοδικοῦ τούτου, τὴν πέμπτην τοῦ αὐτοῦ μηνὸς Νοεμβρίου, εὐρέθη ὅτι ἦτον ἐγγὺς νὰ διαπεράσῃ ἡ τειχόρουξις αὐτῆ, εἰς τρόπον ὥστε νὰ κάμῃ ἐλευθέραν τὴν ἐξυδον τῶν καταδικῶν.

Οἱ εἰρημένοι Γεώργιος Ἀνδρουλακάκης, καὶ Ἀνδρέας Μαγκλαβέρας, εἰς τοὺς ὁποίους ἀπεδίετο ἡ πράξις αὐτῆ, ὡς συλληφθέντος τοῦ ἐνός, τοῦ Ἀνδρέα Μαγκλαβέρα, ἐργαζομένου εἰς τὴν τειχόρουξιν ταύτην, ὑπεβλήθησαν εἰς ἀνάκρισιν, καθὼς καὶ ἄλλοι εἰς τὰς φυλακάς εὐρισκόμενοι, κατὰ τῶν ὁπίων ἐδόθη ὑπόψις.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἀνακρίσεως ὑπεβλήθη παρὰ τῆς ἐνταῦθα εισαγγελίας εἰς τὸ δικαστικὸν συμβούλιον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν ὁ φάκελλος τῆς δικογραφίας. Τοῦτο δὲ, συνελθὼν ἐπὶ τούτῳ τὴν δεκάτην Σεπτεμβρίου 1836, τὴν αὐτὴν ἡμέραν διὰ τοῦ ὑπ' ἀρ. 213 βουλευμάτος τοῦ ἀπεφάνθη, ὅτι δὲν πρέπει νὰ γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν λοιπῶν ὑποβληθέντων εἰς ἀνάκρισιν καὶ παρέπεμψε τὴν δίκην τοῦ Ἀνδρέα Μαγκλαβέρα καὶ Γεωργίου Ἀνδρουλακάκη εἰς τὸ ἀκροατήριον τοῦ πλημμελειοδικείου τούτου ἐπὶ παραβάσει τοῦ ἀρθροῦ 185 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἀκούσαν κατὰ τὴν δικάσιμον τὰς συμφώνους ἐνόρκους καταθέσεις τῶν μαρτύρων Ἀναστασίου Κωνσταντίνου, καὶ Χαράλαμπος Καπαμᾶ, μαρτυρησάντων, ὅτι οἱ κατηγορούμενοι μ.ο. Γεώργιος Ἀνδρουλακάκης, καὶ Ἀνδρέας Μαγκλαβέρας, κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου 1836, καὶ πρὶν, ἐτεχορύττεον τὴν νύκτα μετὰ διάφορα σίδηρα καὶ κερφία, τὰ ὁποῖα εὐρον εἰς τὴν φυλακὴν, ἐνίπτε δὲ καὶ τὴν ἡμέραν, ἐπὶ σκοπῷ νὰ φύγουν.

Τὴν ἀπὸ 5 Νοεμβρίου 1836, ἔκθεσιν αὐτοψίας τοῦ ἀνακριτοῦ τοῦ ἐνταῦθα πλημμελειοδικείου, ἀναγνωσθεῖσαν παρὰ τοῦ γραμματέως.

Τὸν ἀγτεισαγγελέα αἰτήσαντα νὰ δικασθῶσιν ἐρήμην οἱ κατηγορούμενοι, διότι προσκληθέντες, κατὰ τὰς νομίμους διατάξεις, νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὸ ἀκροατήριον σήμερον δὲν ἐνεφανίσθησαν, καὶ νὰ κηρυχθῶσιν ἔνοχοι τοῦ ἀρθροῦ 185 τοῦ ποινικοῦ νόμου, διότι ἡ πράξις τῶν ἀποδεικνύεται ἀπὸ τὰς ὁμολογίας αὐτῶν, εἰς τὴν ἀνάκρισιν, καὶ ἀπὸ τὰς σήμερον ἐπὶ ἀκροατηρίου ἐνόρκους καταθέσεις τῶν μαρτύρων, πρὸς δὲ νὰ καταδικασθῶν εἰς τὴν παρὰ τοῦ αὐτοῦ ἀρθροῦ προβλεπομένην ποινὴν, οὕτως ἐρήμην τῆς ἀποφάσεως.

Λαβὸν ὑπ' ὄψιν τὰ τῆς δικογραφίας ἐγγράφα, Σκεφθέν κατὰ τὸν νόμον.

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἀρθρ. 403 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ἐὰν ὁ κατηγορούμενος κλητευθεὶς δὲν ἐμφανισθῆ αὐτοπροσώπως, δικάζεται ἐρήμην, ἐὰν ἡ κλήσις ἐπεδόθη εἰς αὐτὸν κατὰ τοὺς νομίμους τύπους, κατὰ ἐπιδοτήριον δὲ τοῦ κλητῆρος τῶν ἐν Νευπλίῳ πρωτοδικῶν, ὑπὸ ἡμερομηνίαν 16 Αὐγούστου ἐνεστῶτος ἔτους, ὁ κατηγορούμενος Ἀνδρέας Μαγκλαβέρας προσκληθεὶς διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 2489 κλήσεως τοῦ εισαγγελέως, κατὰ τὰς διατυπώσεις τῆς ποινικῆς δικονομίας νὰ ἐνεφανίσθῃ εἰς τὸ ἀκροατήριον τῶν ἐνταῦθα πλημμελειοδικῶν αὐτοπροσώπως τὴν δεκάτην τρίτην τοῦ ἐνεστῶτος Σεπτεμβρίου, διὰ νὰ δικασθῆ ἐπὶ τῆς κατ' αὐτοῦ κατηγορίας ἐπὶ βίαιᾳ δραπετεύσει, δὲν ἐμφανισθῆ, μολοντοὶ παρήλθον ἕκτοτε ἐπέκεινα τῶν εἴκοσι πέντε ἡμερῶν.

Ἐπειδὴ ὡσαύτως καὶ ὁ κατηγορούμενος Γεώργιος Ἀνδρουλακάκης, τοῦ ὁποῖου ἀγνοεῖται ὁ τόπος τῆς διαμονῆς, προσεκληθῆ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1376 ἐπιπέμματος τοῦ παρὰ τῷ δικαστηρίῳ τούτῳ εισαγγελέως τῆς

εικοστής πεμπτης Μαΐου 1837, δημοσιευθέντος δια τοῦ ὑπ' ἀριθ. 36 φύλλου τῆς ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιωῶν τὴν δωδεκάτην Ἰουνίου παρελθόντος, νὰ ἐμφανισθῆ τὴν πρώτην δευτέραν μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν μηνῶν, καὶ δὲν ἐνεφανίσθη, ἂν καὶ παρῆλθεν ἡ προσδιορισθεῖσα προθεσμία, εἰς παρομοίαν δὲ περίπτωσιν κατὰ τὸ ἄρθρ. 462 τῆς ποινικῆς δικονομίας δικάζεται ἐρήμην.

Ἐπειδὴ ἀπὸ τὰς ἐνόρκους μαρτυρίας τοῦ Κωνσταντίνου Ἀναστασίου, καὶ τοῦ Χαραλάμπους Καπαμᾶ, ἐπὶ ἀκροτηρίου σήμερον δοθείσης, ἀποδεικνύεται ὅτι κατὰ τὰς ἀρχὰς τοῦ Νοεμβρίου 1836 οἱ Γεώργιος Ἀνδρουλακάκης καὶ Ἀδρέας Μαγκλαθέρας ἐπροσπαθῆσαν νὰ δραπετεύσουν διὰ τῆς βίας ἀπὸ τὰς ἐνταῦθα φυλακὰς τῶν καταδικῶν, ἔπου εὑρίσκονται φυλακισμένοι, καὶ ἐπὶ τούτῳ τῷ σκοπῷ ἐπροσπάθησαν νὰ τειχορύξωσιν, καὶ ἐτειχορύξαν μέχρι τινὸς τὸ τεῖχος τῆς φυλακῆς, μεταχειρισθέντες πρὸς τοῦτο διάφορα σίδηρα καὶ κερφία, ἡ δὲ ταυτὴ πρᾶξις τῶν ὠμολογήθη καὶ παρὰ τῶν ἰδίων κατηγορουμένων ἐνώπιον τοῦ ἀνακριτοῦ, ἧτις ἐνισχυμένη καὶ ἀπὸ τὴν ἔκθεσιν τῆς αὐτοψίας τοῦ ἀνακριτοῦ, ἐκθέτοντος, ὅτι ὁ τεῖχος τῆς φυλακῆς εὑρέθη ἀρκετὰ ὠρυγμένον, ἀποτελεῶν κατ' αὐτῶν πλήρη ἀπόδειξιν, κατὰ τὸ ἄρθρ. 111 τῆς ποινικῆς δικονομίας.

Ἐπειδὴ οἱ κατηγορούμενοι διὰ τῆς πρᾶξεώς των ταύτης παρεβίασαν τὸ ἄρθρον 185 τοῦ ποινικοῦ νόμου, ὀρίζον οὕτω « Οἱ φυλακισμένοι, ὅσοι κατώρθωσαν, ἢ ἐπροσπάθησαν νὰ κατορθώσωσι διὰ τῆς βίας τὴν ἀπόλυσίν των, τιμωροῦνται μὲ φυλάκισιν τοῦλάχιστον ἐξ μηνῶν ».

Ἐπειδὴ κατὰ τὸ ἄρθρ. 403 τῆς ποινικῆς δικονομίας, ὅσῳκις τὸ δικαστήριον δικάζει ἐρήμην ἀποφασίζει ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει τὴν πρᾶξιν, καὶ τὴν ἐφαρμοστέαν ποινήν.

Διὰ τοὺς λόγους τούτους,

Λαθὼν ὑπ' ὄψιν καὶ τὸ ἄρθρον 472 ἐδάφιον 2 τῆς ποινικῆς δικονομίας, καὶ δικάζει ἐρήμην.

Ἀποφασίζει.

Κηρύττει ἐνόρκους τοὺς Γεώργιον Ἀνδρουλακάκην, καὶ Ἀνδρέαν Μαγκλαθέραν ἀποπειράς βιαίας ἀποδράσεως ἐκ τῆς ἐνταῦθα φυλακῆς τῶν καταδικῶν, ἧτοι ἐπὶ παραβίασει τοῦ ἄρθρου 185 τοῦ ποινικοῦ νόμου, καὶ καταδικάζει αὐτοὺς εἰς ἕξ μηνῶν φυλάκισιν καὶ εἰς τὰ τῆς δίκης ἐξοδα.

Ἡ παροῦσα ἀπόφασις θέλει τοιχοκολληθῆ προσέτι εἰς τὴν τελευταίαν κατοικίαν τοῦ καταδικασθέντος Γεωργίου Ἀνδρουλακάκη, καὶ εἰς τὴν θύραν τοῦ πλημμελειοδικείου τούτου, πρὸς δὲ θέλει δημοσιευθῆ καὶ διὰ τῆς

ἐφημερίδος τῶν Ἀγγελιωῶν, ἡ δὲ ἐκτέλεσις αὐτῆς ἀνατίθεται εἰς τὸν παρὰ τῷ Δικαστηρίῳ τούτῳ εἰσαγγελέα.

Ἐκρίθη καὶ ἀπεφασίσθη ἐν τῷ δωματίῳ τοῦ συμβουλίου τῶν ἐν Χαλκίδι πλημμελειοδικῶν, τὴν 13 Σεπτεμβρίου 1837.

Ὁ πρεδρέων δικαστῆς Γ. ΠΡΑΝΤΟΥΝΑΣ.
ΓΡ. ΝΙΚΗΤΑΔΗΣ.
Δ. ΠΑΠΑΓΙΟΣ.
Ι. ΔΕΚΑΤΗΣ.
Κ. ΣΥΜΟΝΟΒΙΚ
Ὁ γραμματεὺς Π. Σπηλιάδης.

(Ἀριθ. Πρωτοκλ. 480).

(πλ. 338).

Πρὸς τὸ Σ. δικαστήριον τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν.

Ἀπὸ τὸ ἐπισυναπτόμενον προικοσύμφωνον πληροφορεῖσθε, Κύριοι δικασταί, ὅτι ἡ ὑποφανομένη Μαρία θυγάτηρ τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Βελισσαρίου, συνῆλθον κατὰ τὴν δεκάτην τρίτην Ὀκτωβρίου 1828 εἰς γάμον μετὰ τοῦ Κωστῆ Ρατάκη ἀλλοδαποῦ.

Μετὰ τὸν γάμον ὁ θεὸς μου Κ. Α. Βελισσαρίου, ὅστις ἐπέτεχε τόπον πατρὸς εἰς ἐμὲ, παρέδωκεν εἰς τὸν ῥηθέντα σύζυγόν μου τὴν ὑποσχεθεῖσαν προικὰ μου συνισταμένην εἰς διακόσια δίστηλα, εἰς διάφορα πολύτιμα σκεύη, καὶ εἰς χιλίων πεντακοσίων γροσίων φορέματα καὶ ἄλλα οἰκιακὰ σκεύη, ὡς ἀπὸ τὸ μνησθὲν προικοσύμφωνον ἀποδεικνύεται.

Πολλὰ ὀλίγον καιρὸν συνέζησα, Κύριοι δικασταί, εὐχαρίστως καὶ ἐν εἰρήνῃ μετὰ τοῦ ῥηθέντος συζύγου μου Κ. Ρατάκη, διότι οὗτος καταχρώμενος τοῦ γαμικοῦ συνδέσμου μὲ κακομετεχειρίζετο καὶ ζῶν ἀσώτως, ἔφθειρεν ἐντὸς ὀλίγου διαστήματος καιροῦ ὅλην τὴν προικὰ μου ἡ ἀξιοκατάκριτος διαγωγή του μὲ ἠνάγκασε νὰ ζητήσω τὴν διάλυσιν τοῦ γάμου, καὶ τὴν ἀπόδοσιν τῆς προικὸς μου, ἐκίνησα κατ' αὐτοῦ ἀγωγὴν, κατὰ τὴν 30 Δεκεμβρίου 1829 ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδίκου τῆς Ἐρμουπόλεως, διὰ νὰ ἐνεργηθῆ ἡ ἀπόπειρα τοῦ συμβιβασμοῦ. Ὁ εἰρηνοδίκης μᾶς διεύθυνε εἰς τὸν ἅγιον Ἀπίστον ἐπίσκοπον τῆς Σύρου διὰ νὰ μᾶς συμβιβάσῃ. Ἀλλ' ἡ πρὸς συμβιβασμὸν ἀπόπειρα ἀπέβη ἐπὶ ματαίῳ, διότι ὁ ῥηθείς Ρατάκης ἀντὶ νὰ δεῖξῃ μεταμέλειαν διὰ τὴν ἕως τότε ἀξιοκατάκριτον διαγωγὴν του, καὶ νὰ δώσῃ ἀσφαλείας τινὰς περὶ τῆς εἰς τὸ μέλλον διερωθέσεώς του, ἐπροσπάθησε ν' ἀποδείξῃ αὐτὴν ἀνωτέραν πάσης μομφῆς· καθ' ὅσον δ' ἀπέβλεπεν τὴν κατασπαταλωθεῖσαν προικὰ μου ἀφοῦ ἐπρότεινε μέσα τινὰ ἐξασφαλίσεως, τὰ ὅποια ἦσαν ψευδῆ, κατήντησεν ἐπὶ τέλους νὰ ὁμολογήσῃ, ὅτι ἄλλην περιουσίαν δὲν εἶχεν ὥστε νὰ μὲ ἐξασφαλίσῃ ἢ μὲ φορέματὰ τινὰ τὰ ὅποια συμφωνηθέντος τοῦ γάμου μοι ἐδωκεν ὡς προγαμιαίαν δωρεάν, ὡς πληροφορεῖσθε ἀποχρώντως ἀπὸ τὴν ἐπισυναπτομένην πρᾶξιν τοῦ εἰρηνοδικείου Ἐρμουπόλεως τῆς Σύρου. Μόλις ἐτελείωσεν ἡ

ἀπόπειρα τοῦ συμβιβασμοῦ, καὶ ὁ διαληφθεὶς συζυγός μου ἔφυγε λαθραίως ἀπὸ τὴν Ἐρμούπολιν, ὡς πληροφορεῖσθε Κύριοι δικασταὶ ὑπὸ τὴν ἐπισυναπτομένην διαμαρτύρησιν τοῦ θεοῦ μου Κ. Α. Βελισσαρίου, ἐγκαταλιπὼν με μὲ ἓνα υἱὸν εἰς τὴν διάκρισιν τῆς τύχης, καὶ ἔκτοτε μολονότι παρήλθον ἑπτὰ ὀλόκληρα ἔτη, οὔτε ἀνζῆ κἀν ἐξέυρω, ὡς δύνασθε νὰ πληροφορηθῆτε ἀπὸ τὸν ῥηθέντα θεῖόν μου Κ. Α. Βελισσαρίου καὶ ἀπὸ τοὺς Κ. Κωνσταντίνου Παπαῦ Ἀντωνίου Θεοχάρην καὶ Χ. Ἡλίαν Ἀντωνίου, εἰς τοὺς ὁποίους εἶναι ταῦτα πάντα γνωστά, καὶ εἰς τὴν Σύραν καὶ ἐνταῦθα ἦσαν γείτονές μου.

Ἐγκαταλειμένη Κύριοι δικασταὶ 8 ὀλόκληρα ἔτη ἀνετινὸς προστασίας δὲν ἤθελον δυνηθῆ βέβαια νὰ ἀνθέξω εἰς τὴν δυσυχίαν, ἀνὸ φιλόκαλος θεῖός μου Κ. Α. Βελισσαρίου οἰκτεῖρων τὴν κατάστασίν μου, δὲν ἤθλεον ἀναδεχθῆ τὴν δι' ἐξόδων τοῦ ἀνατροφῆν τοῦ ῥηθέντος τέκνου μου, καὶ συνδράμη καὶ ἐμὲ αὐτὴν εἰς τὰ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα. Ἀλλ' ἡ εὐεργεσία αὐτὴ δὲν δύναται νὰ ἦναι αἰώνια.

Ἡ ἑπταετής ἀπουσία τοῦ εἰρημένου συζύγου μ' ἀφαίρει δικαίως πᾶσαν ἐλπίδα, τὴν ὁποίαν ἠδυνάμην κλαυρομένη νὰ ἔχω ἐκ μέρους του. Διὰ τοῦτο ἐπικαλουμένη εἰς τὴν συναίτησίαν σας, Κύριοι δικασταὶ, εἰς τὴν ἀξιοδάκρυτον κατάστασίν μου, ἐξαίτουμαι ἀπὸ τὴν δικαιοσύνην σας, δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 28 τῆς πολ. δικονομίας, θεωροῦντες τὴν ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδικαίου τῆς Ἐρμούπολεως, καὶ τοῦ ἐπισκόπου τῆς Σύρου γενομένην, κατὰ τοὺς τότε ἰσχύοντας νόμους ἀπόπειραν πρὸς συμβιβασμόν, τὴν παρὰ τοῦ ἀρθρ. 682 τῆς πολ. δικονομίας ἀπαιτουμένην ἀπόπειραν πρὸς ἔνωσιν, ἣεις εἶναι καθ' ὅλα ἡ αὐτή.

Α. Νὰ διατάξητε τὴν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ 677 ἀρθρου τῆς πολ. δικονομίας δημοσιεύειν τῆς παρούσης ἀναφορᾶς μου.

Β. Νὰ μοὶ χρηρηγήσθε τὴν ἄδειαν τοῦ νὰ παρασθῶ ἐπὶ δικαστηρίου καὶ νὰ ζητήσω τὴν διάζευξίν μου ἀπὸ τὸν ῥηθέντα Κωστῆ Α. Ρατάκην καὶ

Γ. Ὅτι ἐκ τῶν ἐν τῷ ἀρθρ. 683 τῆς πολ. δικονομίας ἀναφερομένων, ἐγκρίνει ἡ δικαιοσύνη, ὅτι συμβιβάζεται μετ' ἐτὴν προκειμένην περίπτωσιν.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 2 Σεπτεμβρίου 1837.

Ἡ εὐπειθεστάτη

Διὰ τὴν Μαρίαν Κωστῆ Α. Ρατάκη, ὁ πληρ. δικηγόρος Π. Νικολαΐδης.

Τάπτεται ἡμέρα πρὸς ἐμφάνισιν τῶν συζύγων ἡ τρίτη δικάσιμος μετὰ παρέλευσιν τῆς νομίμου προθεσμίας ἀπὸ τῆς κλητεύσεως τοῦ ἀπόντος συζύγου.

Ἡ παρούσα μετὰ τῶν λοιπῶν ἐγγράφων θέλει κοινοποιηθῆ εἰς τὸν εἰσαγγελέα.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 23 Σεπτεμβρίου 1837.

Ὁ πρόεδρος Ν. ΦΛΟΓΑΪΤΗΣ.
Ὁ γραμματεὺς Δ. Γ. Ἀντωνίουποῦλος.

Κοινοποιεῖται πρὸς τὸν Κ. Κωστῆ Α. Ρατάκην ἐν τάξει ἀντίγραφον τῆς ὑπὸ 2 μηνὸς ἀναφορᾶς τῆς συζύγου του Μαρίας πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν, συνάμα δὲ καὶ ἕτερον τοιοῦτον τῆς ἐπ' αὐτῆς πράξεως τοῦ Κυρίου προέδρου τοῦ αὐτοῦ βήματος ὑπὸ 23 ὡσαύτως Σεπτεμβρίου, καὶ προσκαλεῖται οὗτος νὰ ἐμφανισθῆ τὴν τρίτην δικάσιμον μετὰ τὴν τῆς νομίμου προθεσμίας παρέλευσιν ἐνώπιον τοῦ διαληφθέντος δικαστηρίου, ὅπως κτλ.

Παραγγέλλεται ὁ κλητῆρ Δ. Κοζαδίνος διὰ τὴν κατὰ τὸ ἀρθρ. 145 (ἀριθ. 7) τῆς πολ. δικονομίας ἐπίδοσιν τοῦδε τοῦ δικηγόρου, μετὰ τῶν ἐν αὐτῷ ἐνδιαλαμβανόμενων ἀντιγραφῶν, πρὸς τὸν παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις πρωτοδικαίς Κ. εἰσαγγελέα, ἀγνώστου ὄντος τοῦ τόπου τῆς διαμονῆς τοῦ κλητευομένου συζύγου.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 28 Σεπτεμβρίου 1837.

Ὁ πληρεξούσιος δικηγόρος Π. Νικολαΐδης.

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΑΝΑΦΟΡΑΣ.

(Ἀριθ. Πρωτοκόλ. 481).

Πρὸς τὸ ἐν Χαλκίδι δικαστήριον τῶν πρωτοδικῶν.

Ἡ ἀναφερομένη Οὐρανίτζα Παπακωνσταντινίτζα νυμφευθεῖσα τὸ 1827 εἰς Σκιάθον μετὰ τοῦ Σίμου Ἀλβανοῦ, ἐγκατελείφθη παρ' αὐτοῦ πρὸ ὀκτώ ἐπέκεινα χρόνων, χωρὶς ἐν τῷ διαστήματι τούτῳ νὰ φροντίσῃ ποσῶς διὰ τὰ πρὸς διατροφὴν τῆς, καὶ χωρὶς νὰ γνωρίζῃ ἂν ἔτι ὑπάρχῃ ζῶν.

Ἐνεκα τούτων καὶ ἄλλων λόγων ζεῖται τὴν ἀπὸ τὸν γάμον τοῦτον διάζευξίν τῆς.

Ἐν Χαλκίδι, τὴν 19 Ὀκτωβρίου 1826.

Διὰ τὴν ἀγράμματον Οὐρανίτζαν Παπακωνσταντινίτζαν

Γεώργιος Παπαμανόλης δικηγόρος.

ΠΡΟΣΚΛΗΣΙΣ.

(Ἀρ. πρωτοκόλ. 496).

(Πλ. 349)

Ὁ ἐπὶ τῆς πτωχεύσεως τοῦ Ἀποστόλη Γιανναρῆ προσωρινὸς σύνδικος.

Δυνάμει τοῦ ἀρθρ. 502 τοῦ ἐμπορικοῦ νόμου, προσκαλοῦνται οἱ δανεισταὶ τοῦ πτωχεύσαντος Ἀποστόλη Γιανναρῆ νὰ ἐμφανισθοῦν εἰς τὴν πόλιν ταύτην τῶν Ἀθηνῶν, εἰς τὸ κατάστημα τοῦ δικαστηρίου τῶν ἐν Ἀθήναις πρωτοδικῶν ὡς ἐμποροδικῶν, ἐνώπιον τοῦ εισηγητοῦ δικαστοῦ Α. Βελισσαρίου, μετὰ παρέλευσιν τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἀπὸ τὴν εἰς τὴν ἐφημερίδα καταχώρησιν τῆς παρούσης προσκλήσεως αὐτοπροσώπως ἢ διὰ νομίμου ἐπιτρόπου, τὴν ἕκτην ὥραν π. μ. διὰ νὰ δηλοποιήσων νομίμως ἐν τίνι δικαίωματι καὶ τίνος ποσότητος εἶναι δανεισταὶ τοῦ εἰρημένου πτωχεύσαντος.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 12 Ὀκτωβρίου 1837.

Ὁ προσωρινὸς σύνδικος Σ. Α. Μαριδάκης.